

Norsk Nevropsykologisk Forening

Nevropsykologer vil drive behandling

Nina Strand

journalist i Tidsskrift for Norsk psykologforening

– Det er en økende forståelse for nevropsykologiske aspekter ved psykiske lidelser. Tradisjonell psykologisk forståelse blir i dag utfordret. Vi må tenke nytt i forhold til behandlingstilbudet vi gir, sier Knut Hestad og Sverre Andresen i Norsk Nevropsykologisk Forening.

Hestad er leder, og Andresen nettredaktør og styremedlem i foreningen. – Det er avdekket kognitive dysfunksjoner ved psykiske lidelser. Svikt av nevropsykologisk karakter i sammenheng med lidelser som schizofreni, depresjon og bipolar lidelse må på en helt annen måte enn i dag tas hensyn til i behandlingen, sier de to. – Vi må være oppmerksomme på manglende eller svekkede funksjoner hos disse pasientene.

Ny kunnskap krever nye metoder

– Fagfeltet kognitiv nevrovitenskap er i en veldig utvikling, påpeker Hestad og Andresen. – Dette er et tverrfaglig felt, der nevropsykologer, nevrologer og andre faggrupper må samarbeide for å utvikle kunnskap. Det er spennende å jobbe i en så mangfoldig sammenheng! Nye hjernavbildningsteknikker gjør det mulig å vise hjernen i aktivitet, og nevropsykologer er sterkt ønsket. Dialogen med andre faggrupper er inspirerende, og dette er et fagfelt med stort behov for kontinuerlig oppdatering.

Kognitiv rehabilitering

– Generelt er det gjort for lite i Norge for å knytte til seg nevropsykologer i behandlingstiltak, påpeker Hestad. – Kognitiv rehabilitering er viktig for pasienter med slag, eller med skader etter trafikkkulykker. Det å få hjelp til å fungere best mulig etter en skade er vitalt. I dag driver de fleste nevropsykologer hovedsakelig med undersøkelser og utredninger. Nevropsykologisk forening jobber for at de i mye større grad blir trukket inn i behandlingsevirsomhet. Sykehusene ansetter sjelden nevropsykologer med tanke på behandling og rehabilitering. Det er mer vanlig andre steder i verden. Men foreløpig er Rikstrykdeverket motvillig med å åpne for refusjon i somatiske sykehus.

Norsk Nevropsykologisk Forening

Foreningen ble stiftet i 1996, og har som formål å fremme nevropsykologi i Norge, stimulere nasjonal og internasjonal kontakt, bidra til nevropsykologisk utviklingsarbeid og drive opplysningsvirksomhet. I dag har foreningen om lag 240 medlemmer. Det er stor interesse for denne spesialiteten. Pågangen til kursene er stor, og rekrutteringen er god. Hestad og Andresen opplyser om at foreningen er åpen for alle psykologer, ikke bare for spesialister i nevropsykologi. – Vi ønsker et nært samarbeid med Psykologforeningen, med spesialistutvalget og fagutvalget, sier Andresen. – Et eksempel på et slikt samarbeid er utviklingen av en veileder i klinisk nevropsykologi, som ble godkjent av Psykologforeningen. Vi legger også vekt på kontakt med de nordiske foreningene, og skal sammen

med den svenske og den danske foreningen for nevropsykologi utvikle en nordisk veileder i barne-nevropsykologi. Andresen fremhever at årsmøtet er en fin anledning til å møtes, og til å oppdatere seg faglig.

Akademisk tradisjon

Foreningen har eget nettsted, www.nevropsyk.org, og gir to ganger i året ut medlemsbladet Nevropsykologi. Fra å være et nyhetsbrev har bladet utviklet seg til et tidsskrift, der fagstoffet har en sentral plass i tillegg til medlemsinformasjonen. – Bladet representerer et «lavterskeltilbud», et forum for å legge frem egne prosjekter og undersøkelser. Det er ikke vanskelig å få inn faglige bidrag fra medlemmene, forteller Hestad og Andresen. De understreker imidlertid at nevropsykologer også er flittige bidragsytere i internasjonale tidsskrifter og publikasjoner: – Nevropsykologene har mange doktorgradskandidater i sine rekker. Systematisk fagutvikling og oppdatering prioriteres høyt. De akademiske tradisjonene står sterkt i vårt fagmiljø. Det er en viktig del av vår identitet.

Biologisk kunnskap er nødvendig

Nå ivrer Knut Hestad for at psykologer flest setter seg inn i biologisk psykologi: – Gjør de ikke det, vil de sette seg på sidelinja, sier han. – Vi må ikke overlate denne kunnskapen til legene alene. I sammenheng med debatten om SSRI-medikamenter og nevroleptika er slik kunnskap helt sentral. Har man ikke nok kunnskap om biologien, kommer man til kort i faglige debatter.